

مطالعه اتنوبوتانی و اتنوакولوژی گونه‌های دارویی کچیک

(مطالعه مورده مراتع کچیک در شمال شرق استان گلستان)

* سیده زهره میردلیمی

** غلامعلی حشمتی

*** حسین بارانی

تاریخ دریافت: ۹۲/۹/۲۱

تاریخ پذیرش: ۹۳/۲/۱۵

چکیده

یکی از موارد بحث برانگیز پیرامون گیاهان دارویی، دانش بومی است. این دانش بسیار کستردۀ است و جنبه‌های متفاوتی از جمله اتنوبوتانی گیاهان دارویی را نیز دربرمی‌گیرد. اتنوبوتانی به معنی دانشی است که بشر از گیاهشناسی و اکولوژی محیط زیست گیاهان دارد. در این تحقیق یک ارزیابی اتنوبوتانیکی در

* دانشجوی دکتری گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

Email: zohremirdeilami@gmail.com

** استاد گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

*** دانشیار گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۵ روستای واقع شده در منطقه ترکمن‌نشین اطراف شهرستان کالله واقع در شمال شرقی استان گلستان، صورت پذیرفت. جمیع آوری اطلاعات با استفاده از مصاحبه و پرسشنامه در سه مرحله انجام شد و اطلاعاتی مانند زمان جمیع آوری، پراکنش اکولوژیکی، نام محلی، خواص درمانی و اندام دارویی مورد استفاده برای گیاهان مورد مطالعه، مجموعاً با استفاده از ۲۳۴ پرسشنامه ثبت شد. در این بررسی تعداد ۴۵ گونه دارویی^۰ خوارکی، متعلق به ۲۱ خانواده با توجه به سابقه مصرف توسط مردم بومی معرفی شد. نتایج نشان داد که دانش بومی نه تنها دارای اطلاعاتی در زمینه خواص درمانی گونه‌های دارویی است، بلکه در مورد خصوصیات اکولوژیکی گیاهان (اتنو-اکولوژی) نیز اطلاعات گرانبهایی دارد که حتی بدون نیاز به عملیات اکولوژیکی و صرف هزینه و زمان بسیار جهت پلات اندازی، می‌توان پراکنش تقریبی آنها را نیز برآورد نمود.

واژه‌های کلیدی: گیاهان دارویی، اتنوبوتانی، اتنو-اکولوژی، کچیک

مقدمه

مرتع خاستگاه طبیعی و اصلی گیاهان دارویی است و در سطح آن انواع گیاهان گوناگون می‌رویند و با محیط خود و یکدیگر سازگاری دارند که تعدادی از آنها به عنوان گیاهان دارویی مورد استفاده قرار می‌گیرند، به طوری که آثار دارویی و موارد استفاده آن بر هیچ کس پوشیده نیست (پازوکی، ۱۳۸۰: ۷۴) و حاجی‌آخوندی و بليع (۱۳۸۱: ۵۴). بنا به اظهارات سازمان بهداشت جهانی^۱ ۲۵ درصد از داروهای متداول، دارای منشا گیاهی اند و شناخت اثرات دارویی ۷۴ درصد از داروهای گیاهی که به شکل جدید استفاده می‌شوند، به طور سنتی از قدیم صورت گرفته است (وجданی، ۱۳۸۱: ۱۱). با توجه به اهمیت اقتصادی و درمانی گیاهان دارویی و صنعتی و توسعه نگرش گیاه درمانی در جهان، بوم‌شناسی این گیاهان از اهمیت خاصی برخوردار شده است (باباخانلو و همکاران، ۱۳۷۷: ۱۰۹). به طوری که امروزه محققان در تلاشند تا

ارزش منابع غیرزراعی که معمولاً توسط مردم محلی از جنگل‌ها و مراتع جمع آوری می‌شوند، را ارزیابی کنند. این کار اهمیت مستندسازی دانش اکولوژیکی بومی و حفاظت جنگل‌ها و مراتع را بیش از پیش نمایان می‌سازد. همچنین با به کارگیری اطلاعات مستندسازی شده این دانش، می‌توان جهت توضیح مناطق توریستی برای مسافران استفاده کرد که این کار با کمتر کردن اثرات منفی بازدید کنندگان به مناطق بومی همراه می‌شود (مارtin، ۱۹۹۵: ۱۷۲).

در قرن اخیر استفاده از گیاهان دارویی توسط مردم و مطالعات اتنوبوتانیکی در تحقیقات گیاهان دارویی بطور چشمگیری افزایش یافته و توجه ویژه بخش‌هایی از جوامع علمی را جلب کرده است (هینریچ، ۲۰۰۰: ۴۸۰). پیش از معرفی واژه اتنوبوتانی در سال ۱۸۹۵، مطالعه دانش بومی گیاهان بر کاربردها و پتانسیل‌های اقتصادی گیاهان مورد استفاده توسط افراد بومی تاکید داشت، ولی در نیمه نخست سده گذشته، جنبه‌های مردم‌شناسی و اکولوژیکی نیز مهم شده‌اند. (قربانی دهن، ۱۳۸۳: ۲؛ به طوری که بارانی (۱۳۸۲: ۳۲۱) دانش بومی را اینچنین بیان می‌کند: "دانش بومی، دانش گروه‌های انسانی در ارتباط با زمینه‌های متفاوت هستی، زندگی و معیشت است که ارتباط با محیط اجتماعی و طبیعی دارد و از طریق آزمون و خطا در خلال زمان شکل گرفته و عمدتاً شفاهی و نامکتوب است". تا به حال تعریف دقیق و ثابتی از اتنوبوتانی ارائه نشده است و تعاریف آن بسته به نوع کار و علاقه محقق متغیر بوده است، به طوری که بنا بر عقیده سوخارتو و همکاران (۲۰۰۵: ۱۵) اتنوبوتانی به معنی مطالعه رابطه بشر و محیط زیست گیاه است و شامل روابط نمادین، اکولوژیکی و شناختی است که برای اولین بار توسط گیاه‌شناس آمریکایی به نام جان هارش برگر^۱ در سال ۱۸۹۶ بیان شد (کورشی و قفران، ۲۰۰۷: ۲۲۹۳). قربانی (۲۰۰۵: ۶۰) به این نکته نیز

1. John Harshburger

اشاره کرد که یک تحقیق اتنوبوتانی زمانی موفق‌آمیز خواهد بود که با مردم بومی منطقه رابطه دوستانه و صمیمانه‌ای برقرار شود.

با توجه به این که، عمدۀ گیاهان دارویی را از محیط‌های طبیعی مانند جنگل‌ها، کوهستان‌ها، دشت‌ها و حاشیه رودخانه‌ها جمع‌آوری می‌کنند و یکی از مهمترین مسائل در زمینه جمع‌آوری گیاهان دارویی تعیین زمان مناسب این کار است (جعفرنیا و همکاران، ۱۳۸۵: ۱۶)، کاربرد محلی و دانش بومی در زمینه استفاده از گیاهان دارویی، نیازها و شرایط اکولوژیکی آنها در جمع‌آوری گیاهان، در جهان از ارزش و اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد (زمان، ۱۳۸۲: ۲۹) و می‌تواند یکی از پایه‌های تحقیقات در زمینه گیاهان دارویی شود (نجفی و همکاران، ۱۳۸۴: ۵۹۶).

امروزه کسب اطلاعات محلی و آشنایی با محل رویش، زمان رویش، شرایط اکولوژیک گیاهان دارویی در جمع‌آوری گیاهان دارویی برای مصرف و حتی شناسایی آنها از ضروریات است و با توجه به این که در این راستا تحقیقات چندانی صورت نگرفته، در این پژوهش به مطالعه دانش بومی پیرامون محیط زیست گونه‌های دارویی، واقع در حوزه شهرستان کلاله (منطقه‌ای ترکمن نشین) پرداخته می‌شود.

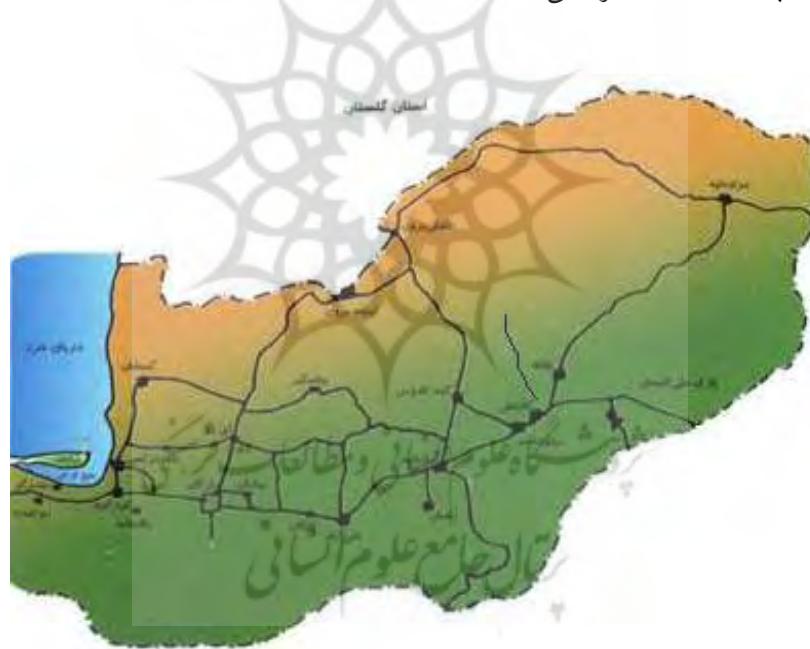
مواد و روش‌ها

معرفی منطقه:

این مطالعه در مراتع ییلاقی واقع در شمال شرق استان گلستان انجام شده است. منطقه مورد مطالعه دارای مساحتی در حدود ۳۶۰۰ هکتار می‌باشد که کمترین ارتفاع آن ۶۲۰ متر و بیشترین ارتفاع ۱۲۶۴ متر از سطح دریا می‌باشد و در بین طول جغرافیایی $۵۷^{\circ} ۵۵^{\prime}$ الی $۵۷^{\circ} ۵۲^{\prime}$ و عرض جغرافیایی $۳۷^{\circ} ۴۲^{\prime}$ الی $۳۷^{\circ} ۴۶^{\prime}$ قرار گرفته است (شکل ۱). این منطقه از نظر زمین‌شناسی جزیی از زون کپه‌داغ می‌باشد، به طوری که تنها از سازند سرچشمۀ با لیتولوژی مارن‌ها تا مارن‌های آهکی تشکیل شده

است و تمام سطح منطقه را خاک‌های رسی دربرگرفته‌اند. میانگین بارندگی سالانه و متوسط درجه حرارت سالانه منطقه بر اساس یک دوره آماری ۱۵ ساله (۱۳۶۹-۱۳۵۵) به ترتیب ۴۸۲ میلیمتر و ۱۶/۷ درجه سانتیگراد می‌باشد و دارای اقلیم نیمه‌خشک سرد است (مطالعات یاه، ۱۳۷۷: ۳۶).

روستاهای آلتی آغاج بزرگ، آلتی آغاج کوچک، آق امام، خانگه و کچیک در منطقه واقع شده‌اند. گروه‌های قومی ساکن در منطقه ترکمن‌ها هستند که درآمد آنها از طریق کشاورزی، دامداری و صنعت قالی‌بافی تأمین می‌شود و با توجه به تخصیص مساحت بسیاری از عرصه به فعالیت زراعی، پایداری منابع تولید و طبیعت پایدار را با آسیب‌های جدی روپر و می‌سازند.

شکل ۱ - موقعیت منطقه مورد مطالعه در استان (با علامت ستاره مشخص شده است)

روش جمع‌آوری اطلاعات

روش جمع‌آوری داده‌ها به توزیع دانش بومی مربوط به استفاده از گیاهان دارویی و پراکندگی آنها بستگی دارد. این دانش اغلب از افراد مسن‌تر و افرادی که دارای اطلاعاتی در مورد گیاهان دارویی هستند، جمع‌آوری می‌شود. متاسفانه بخشی از این دانش کهن در حال ناپدیدشدن است و یا در تفسیر آنها، برداشت غلط می‌شود که می‌توان علت آن را در روی‌آوردن این گونه افراد به کشاورزی و دامپروری دانست. اطلاعات مورد نیاز پیرامون کاربرد گیاهان دارویی با استفاده از پرسشنامه‌های باز از افراد مسنی که در گیاهان دارویی خبره هستند، بخصوص شکسته‌بندها گردآوری شد. جمع‌آوری اطلاعات طی سه مرحله انجام عملیات صحرایی در روستاهای واقع در منطقه مورد مطالعه صورت پذیرفت. در مرحله اول بصورت تصادفی و پراکنده از ۱۹ نفر در همگی ۵ روستا سوالاتی در مورد گیاهان دارویی و کاربرد آنها پرسیده شد. با توجه به این که انجام این کار برای دریافت اطلاعات همگی گونه‌هایی که مردم استفاده می‌کنند کافی نبود، سپس برای مراحل بعدی سه فرد مجبوب از بین افراد پرسیده شده در مرحله اول که با بیشتر گونه‌های دارویی منطقه آشنا بودند، انتخاب شدند. البته به این نکته باید توجه کرد که افراد منتخب باید توسط مردم منطقه نیز تایید شده باشند و این افراد در این زمینه مورد اعتماد مردم باشند. در مرحله دوم با نشان دادن گونه‌های گیاهی جمع‌آوری شده از عرصه به سه فرد مجبوب در زمینه گیاهان دارویی و پرسیدن نام محلی گونه‌هایی که آنها استفاده می‌کنند، به تهیه لیست نام‌های محلی گونه‌های گیاهی اقدام شد. سپس در مرحله آخر اطلاعات مورد نیاز از دست‌کم سه نفر برای هر گونه گیاهی، جمع‌آوری شد. گاهی برای جمع‌آوری، تکمیل اطلاعات و کاهش واریانس بین گفته‌های پرسش شونده‌ها در مورد برخی گونه‌ها به پرسش از افراد بیشتری نیاز بود، به طوری که در کل جهت جمع‌آوری اطلاعات از ۲۳۴ مصاحبه و پرسشنامه استفاده شد. اطلاعات جمع‌آوری شده از گیاهان دارویی شامل نام محلی، زمان رویش، زمان جمع‌آوری، محل رویش، خواص درمانی و اندام دارویی مورد استفاده بود.

معمولًاً شرط لازم جهت جمع آوری و تجزیه و تحلیل درست اطلاعات دریافتی در مورد گیاهان دارویی، تاکید بر زبان و واژگان محلی است. یک تحقیق اتنوبوتانی زمانی موفق آمیز خواهد بود که با مردم بومی منطقه رابطه دوستانه و صمیمانه‌ای برقرار شود، از این رو یک محقق اتنوبوتانی جهت اعتمادسازی، باید یک احساس واقعی از دوستی، صمیمیت و احترام را با شخص مورد پرسش برقرار کند. همچنین مفاهیم و موضوعات بسیاری وجود دارد که دارای معانی مشابه است و نیاز به ترجمه و تفسیر دقیق دارد و گاهی اوقات به صورت نادرست به دست افراد نیمه‌حرفه‌ای ترجمه می‌شود. در این راستا جهت انجام درست تحقیق، این مشکل با همراه داشتن چند فرد مطلع و باسواد از ساکنان محل برطرف شد.

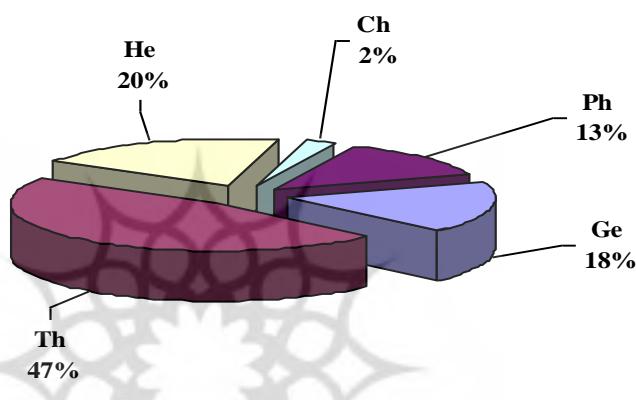
نتایج:

در این تحقیق روی گونه‌هایی که دارای خاصیت دارویی بودند، تمرکز شد. اطلاعات حاصل از ارزیابی اتنوبوتانیکی و اتنوакولوژیکی در طول فصل‌های بهار، تابستان و پائیز سال ۱۳۸۸ جمع آوری شد.

در این ارزیابی ۴۵ گونه دارویی - خوراکی توسط گویندگان ثبت شد. از بین این گونه‌ها ۴۰ گونه توسط سه نفر یا بیشتر نقل قول شده است (البته این بدین معنی نیست که گونه‌هایی که توسط دو نفر ذکر شدند بی ارزش هستند، بلکه دانش مربوط به آنها در دست فراموشی است). گونه‌های گیاهی ذکر شده به همراه اطلاعات دریافت شده شامل نام محلی، فرم رویشی، محل رویش، زمان رویش و جمع آوری و کاربردهای دارویی و غیره در جدول ۱ آورده شده است. گونه‌ها متعلق به ۲۱ خانواده می‌باشند. Asteraceae و Lamiaceae غالبهای تیره گیاهان دارویی بود و سایر تیره‌های غالب عبارتند از:

Rosaceae, Gutiferae, Chenopodiaceae, Malvaceae, Fabaceae, Umbeliferae, Zygophyllaceae

و ۴۷ درصد از فلور منطقه را تروفیت‌ها، ۲۰ درصد همی‌کریپتوفیت، ۱۸ درصد ژئوفیت، ۱۳ درصد کامافیت تشکیل می‌دهند (شکل ۲). اغلب کاربردهای دارویی گزارش شده برای سرفه و سرماخوردگی بوده است. سپس جراحات و زخم‌ها، گرفتگی عضلات، مشکلات گوارشی، نفخ شکم، دلدرد، بیماری‌های زنان، سنگ کلیه و مشکلات خونی است (شکل ۳).

شکل ۲. درصد فرم زیستی گونه‌ها (Th: تروفیت، He: همی‌کریپتوفیت، Ge: ژئوفیت، Ph: فانروفیت، Ch: کامافیت)

شکل ۳- استفاده درمانی و درصد آنها

جدول ۱- دانش اتنوبوتانیکی و اتنوакولوژیکی گونه‌های گیاهی دارویی مورد استفاده ترکمنان در مراتع کچیک

تعداد نقل قول	سایر کاربردها					زمان جمع آوری	پراکنش اکولوژیکی	نام فارسی	نام محلی	نام علمی (تیره)
	۱	۲	۳	۴	۵					
۱۰			+		+	- بهار تابستان، رویشی	نقاط کم شیب، کنار آب	پونه	Bodaneh	<i>Mentha longifolia</i> (Hud.) (Labiatae)
۵			+		+	اوایل بهار	اطراف آبادی	ترشک مواح	Ghowey- yarfagh	<i>Rumex crispus</i> L. (Polygonaceae)
۸			+	+		مرداد، پذردهی	مناطق کم شیب و کم ارتفاع	اسفند	Ozarlik	<i>Peganum harmala</i> L. (Zygophyllaceae)
۱۱		+				اواسط مرداد موقع درو، گله‌هی	کوه (نقاط پرشیب) سایه گیر	شیرین بیان	Boyancı	<i>Glycyrrhiza glabra</i> L. (Fabaceae)
۳						- فروردین - خرداد	دره، مناطق مرطوب	شنگ ارومیه‌ای	Atielmeg	<i>Tragopogon</i> <i>persicus</i> Boiss. (Asteraceae)
۱۲						- اردبیهشت - خرداد	مراتع آفتابگیر	کلپوره	Bakhshiyashe n	<i>Teucrium polium</i> L. (Labiatae)
۵					+	اوخر بهار	اطراف روستا و جاده	پنیرک معمولی	Malakeh	<i>Malva neglecta</i> Wallr. (Malvaceae)
۹			+			- اردبیهشت - خرداد، گله‌هی	ارتفاع متوسط و بالا و دامنه سایه گیر	گل گاو زیان	Gulgozan	<i>Echium amoenum</i> Fisch & C.A. Mey. (Boraginaceae)
۶					+	مهر	دامنه آفتابگیر و شیب دار	عناب	Ennab	<i>Ziziphus</i> sp. (Rhamnaceae)
۸	+		+			- فروردین - اردبیهشت	کوه و تپه شیب دار	درمنه با بونه‌ای	Yeushen	<i>Artemisia</i> <i>kopetdagensis</i> Krasch. (Asteraceae)
۱۰			+		+	تا اوخر تابستان	کوه شیب دار و صخره‌ای	مرزه جنگلی	Kemeroti	<i>Satureja mutica</i> Fisch. (Labiatae)

۱۳۸ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، شماره ۲ پاییز و زمستان ۱۳۹۳

۴				+	اواخر تابستان	مراتع و مناطق سنتگلانخی	تمشک	Biowrsen	<i>Rubus</i> sp. (Rosaceae)
۶					اردبیهشت، گلده‌ی	کنار جاده و هرجا که خار زیاد باشد و دامنه سایه گیر	بابونه	Tatbashi-Golbarmagh	<i>Anthemis nobilis</i> Boiss. (Asteraceae)
۶			+		-اردبیهشت- خرداد، گلده‌ی	دامنه سایه گیر و تقریباً همه جا	بومادران شریف	Ghurtgharan	<i>Achillea millefolium</i> L. (Asteraceae)
۵					-اردبیهشت- خرداد	مراتع پرشیب	گوش بره صخره روی	Kechgholagh	<i>Phlomis pungens</i> Willd. (Labiatae)
۳					-اردبیهشت- خرداد	تقریباً در همه جا	مریم گلی	Ghortharan	<i>Salvia macrosiphon</i> Boiss. (Labiatae)
۵					-اردبیهشت- خرداد	مراتع شبیدار	گل راعی	Chayoti	<i>Hypericum perforatum</i> L. (Guttiferae)
۳					خرداد	مراتع کم شبیب	باره‌گ سر- نیزه‌ای	Balghasha	<i>Plantago lanceolata</i> L. (Plantaginaceae)
۴				+	اواخر تابستان	اطراف روستا	گزنه دو پایه	Chitchiti odghin	<i>Urtica dioica</i> L. (Urticaceae)
۶			+	+	اواسط مرداد	اطراف روستا، نقاط پرشیب مراتع	کاسنی	Soltlangech	<i>Cichorium intybus</i> L. (Asteraceae)
۳				+	تیر- مرداد	مراتع شبیدار و سنتگلانخی	کاکوتی	Kakeli-oti	<i>Ziziphora</i> sp. (Labiatae)
۳					خرداد-تیر	دشت شبیدار و سنتگلانخی	گل ماهور	Segherghureq	<i>Verbascum gossypinum</i> M.. (Scrophulariaceae)
۳					-اردبیهشت - خرداد	اطراف روستا و مراتع	پاریجه	Anghuzeh	<i>Ferula</i> sp. (Apiaceae)

۱۳۹ مطالعه اتنوبوتانی و اتنوکولوژی گونه‌های...

۳						خرداد-تیر	مرا تع شیبدار و کم ارتفاع	سدابی	Pighemberoti	<i>Haplophyllum robustum</i> Bge. (Rutaceae)
۶						تیر - مرداد	نقاط سایه گیر و سنگلاخی	فراصیون	Itsieg	<i>Marrubium vulgare</i> L. (Labiatae)
۸						خرداد- تیر	مرا تع سایه گیر	افسطین	Aghsuzech	<i>Artemisia absinthium</i> L. (Asteraceae)
۱۰				+	بهار-تابستان	کنار رود، چشمه، مزارع، نقاط کم ارتفاع	اسفناج ترکمنستانی	Eismanagh	<i>Spinacia turkestanica</i> Iljin. P. (Chenopodiaceae)	
۳	+					اواخر پائیز دره، مناطق مرطوب	برگ سدابی	Ghoshiomoi	<i>Thalictrum minus</i> L. (Ranunculaceae)	
۵	+					اواسط پائیز	دره	گندوانش	Suzah	<i>Artemisia annua</i> L. (Asteraceae)
۱۰	+					اواخر بهار	جنگل و میان خارها	ثعلب تپه روی	Kurtob	<i>Orchis collina</i> Bank. (Orchidaceae)
۴				+	- اردیبهشت - خرداد	اطراف مزارع	خار مریم	ghalqan	<i>Silybum marianum</i> L. (Asteraceae)	
۲			+	+	تیر	ارتفاعات بالا و پائین و پرشیب	خار شتر	Yannaq	<i>Alhagi camelorum</i> Fisch. (Fabaceae)	
۲					اردیبهشت	مرا تع و زمین های آیش	غاریاقی	Ghaziaghi	<i>Falcaria</i> sp. (Apiaceae)	
۲					- اردیبهشت - خرداد	مناطق کم شب و همه جا	فرفیون	Maya-oti	<i>Euphorbia bungei</i> Boiss. (Euphorbiaceae)	
۲					خرداد	مناطق مرطوب و پرشیب	خارخسک	Chopanchokorek	<i>Tribulus terrestris</i> L. (Zygophyllaceae)	

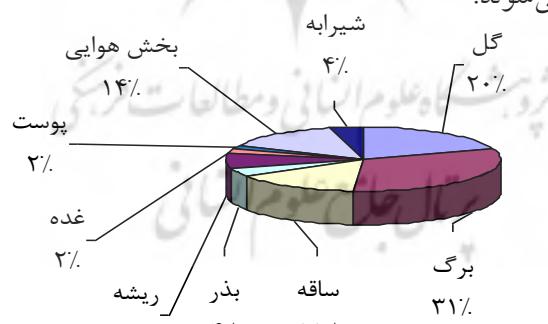
۱۴۰ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، شماره ۲ پاییز و زمستان ۱۳۹۳

۲					- اردیبهشت - خرداد	اطراف روستاهای سنتی گرگانی	Charbie	<i>Alcea gorganica</i> Rech. f.(Malvaceae)
۴					پائیز	دامنه سنگلاخی	ولیک	<i>Crataegus oxyacantha</i> (Rosaceae)
۳					خرداد	مناطق پرشیب	زول	<i>Eryngium campestre</i> L. (Apiaceae)
۴					- اردیبهشت - خرداد	جنگل	پیاز صورتی	<i>Allium rubellum</i> N Bieb. (Labiatae)
۵				+	پائیز	دامنه آفتابگیر و سنگی و شیبدار	زرشک	<i>Berberis vulgaris</i> L. (Berberidaceae)
۳					مرداد، گلدهی	مزارع و دشت	همیشه بهار	<i>Calendula persica</i> C.A. Mey. (Asteraceae)
۳					- اردیبهشت - خرداد	دشت کم شیب	شوکران باغی	<i>Physospermum cornubiense</i> Syn. (Apiaceae)
۳			+	+	دره، مناطق مرطوب تا اوخر تابستان	یونجه	Yorunchgha	<i>Medicago sativa</i> L. (Fabaceae)
۵	+	+			تابستان	جنگل و دره ها	انجیلی	<i>Parrotia persica</i> (DC.) C.A. Mey. (Gutiferae)
۷				+	- فروردین - اردیبهشت	اطراف مزارع	سلمه تره	<i>Chenopodium album</i> L. (Chenopodiaceae)

از بین این ۴۵ گونه، بعضی گونه‌ها علاوه بر خاصیت دارویی دارای خواص خوراکی و سایر کاربردها هستند به طوری که ۱۴ گونه دارای خاصیت خوراکی و ۴ گونه دارای سایر کاربردها هستند. بیشتر گونه‌های خوراکی بعنوان سبزی مورد استفاده قرار می‌گیرند و در بهار جمع‌آوری می‌شوند. مثلاً گونه‌های بودنیه (پونه، M. longifolia)، سوغان (پیاز صورتی، A. rubellum)، کمراوتی (مرزه جنگلی، S. kopetdagensis) و سلمه (سلمه‌تره، S. mutica)، یوشن (درمنه بابونه‌ای، C. album) بعنوان سبزی وحشی و چاشنی غذا جمع‌آوری می‌شوند. به طوری که ساقه و ریشه گونه قالگان (خارمیرم، S. marianum) بعنوان سبزی تازه خورده می‌شود. گونه اسمنتی (اسفناج، S. turkestanica) در تهیه غذای محلی گوگ قطاب یا بعنوان سبزی تازه همراه با غذا استفاده می‌شود و از برگ گونه سولتانگچ (کاسنی، C. intybus) در تهیه سالاد استفاده می‌شود. بخش بالایی گونه چیت‌چیتی‌ادقین (گزنه، U. dioica) در تهیه آش به کار می‌رود. مردم منطقه گیاهی به نام کورتاب (ثعلب، O. colina) را از مناطق مرتفع و عمدتاً جنگلی جمع‌آوری می‌کنند و در بازار (در سال ۱۳۸۷)، هر کیلوگرم ۲۰۰۰۰ تومان می‌فروشند. از میوه گونه‌های بیورسن (تمشک، Rubus sp) و زرگ (زرشک، Berberis vulgaris L.) شربت و مریبا تهیه می‌شود. سه گونه غیر خوراکی و غیر دارویی در منطقه نیز پرکاربرد هستند که عبارتند از: گونه‌های قوشیوموی (برگ سدابی، T. minus) در تهیه جارو، سوزرا (گندواش، A. annua) در ساخت آلاچیق، انجیلی (انجیلی، P. persica) جهت تهیه زغال و گونه یوشن (درمنه بابونه‌ای، A. kopetdagensis) جهت دفع پاتوژن (حشرات و ...) به کار می‌روند. همچنین گونه‌هایی از قبیل قویرفق (ترشک، R. crispus)، کاکلی اوتی (کاکوتی، Ziziphora sp)، سوغان (پیاز صورتی، A. rubellum) و چیت‌چیتی‌ادقین (گزنه، U. dioica) را به صورت ترکیبی با سایر گونه‌های گیاهی و یا غیره مورد مصرف قرار می‌دهند.

همچنین اندام خاصی از یک گونه ممکن است به صور مختلف، استفاده شود و دارای خواص درمانی متفاوت باشد مثلاً جوشانده^۱ برگ گونه بودنه (پونه، M. longifolia) برای درمان سرماخوردگی و عنوان اشتها آور، اما دم کرده^۲ آن برای درمان دلدرد و نفخ استفاده می‌شود. جوشانده سرشاخه‌های گلدار گونه باخSSI یوشن (کلپوره، T. polium) برای درمان گرفتگی رگ و مشکلات گوارشی اما از دم کرده آن برای درمان سنگ‌کلیه و نفخ استفاده می‌شود. علاوه بر این، ممکن است اندام‌های متفاوت یک گیاه دارای خواص درمانی متفاوت باشند بطور مثال جوشانده و دم کرده برگ و سرشاخه‌های گلدار گونه باخSSI یوشن (کلپوره، T. polium) در درمان سنگ‌کلیه، نفخ، گرفتگی رگ و مشکلات گوارشی استفاده می‌شود، در حالی که از مرهم برگ آن به عنوان نرم‌کننده استفاده می‌شود و یا از جوشانده برگ و سرشاخه‌های گلدار گونه یوشن (درمنه بابونه‌ای، A. kopetdagensis) برای درمان تب و از مرهم آن در بهبود زخم در نوزادان استفاده می‌شود.

بیشترین بخش قابل استفاده گیاه، برگ (۳۱٪) و بدنیال آن گل (۲۰٪)، ساقه (۱۵٪) و بخش هوایی (۱۴٪) هستند (شکل ۴). بیشترین نحوه آماده کردن گونه‌های دارویی توسط مردم بومی منطقه به ترتیب جوشانده (۵۰٪)، دم کردنی (۲۲٪)، مرهم (۱۴٪)، شربت، چاشنی (۱۲٪) و ضماد (۲٪) می‌باشد. این گونه‌ها بیشتر به صورت تازه و با مدیریت داخلی استفاده می‌شوند.

شکل ۴- اندام گیاهی مورد استفاده و درصد آنها

۱. اندام گیاه را به مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه با آب سرد یا ولرم می‌جوشانند.

۲. روی اندام گیاه مقداری آب جوش ریخته، سپس آنرا به مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه روی شعله ملایم می‌گذارند و گاهی هم می‌زنند.

مطالعه اتنوبوتانی و اتنوکولوژی گونه‌های گیاهی دارویی مورد استفاده ترکمنان در مراتع کچیک ۱۴۳

جدول ۲- دانش اتنوفارماکولوژیکی گونه‌های گیاهی دارویی مورد استفاده ترکمنان در مراتع کچیک

نام محلی	اندام دارویی	خواص دارویی	نحوه آماده‌سازی	مقدار مصرف	نحوه مصرف (طریقه مصرف)	وضعیت مصرف
Bodaneh	برگ	ضد عفونی کننده، دل درد، سرماخوردگی، ضد نفخ، اشتها آور	چاشنی، جوشاننده، دمکرده	یک الی دو فنجان	داخلي(نوشیدنی - خوراکي)	تازه/خشک
Ghowey-yarfagh	برگ	برای گرفتن قولنج، ضد التهاب، درمان زخم	جوشاننده (متخلوط با بودنه)	یک فنجان	داخلي(نوشیدنی)، خارجي(ضماد)	تازه
Ozarlik	برگ، بذر	بی خوابی و چشم نظر، ضد عفونی کننده هوا، درد قاعدگی	دو، جوشاننده	یک الی دو فنجان	خارججي (بو کردن)، داخلی (نوشیدن)	تازه (بذر از بوته خشک)
Boyan	ریشه	زخم معده، گرفتگی رگ و قولنج، ضد سرفه	جوشاننده غلیظ	در حد نخود به همراه آب جوش	داخلي نوشیدنی - جوييانی)	خشک
Atielmeg	برگ	تنظيم قاعدگی	خوراکی و دارویی	به ميزان لازم در سالاد با غذا	داخلي(خوراکي)	تازه
Bakhshiya ushen	برگ، بخش هوائي	گرفتگی رگ و مشکلات گوارشي، نرم کننده، سنگ کالیه، ضد نفخ	جوشاننده، مرهم، دمکرده	یک قاشق صبح و شب	داخلي(نوشیدنی)، خارجي(گذاشت)	تازه
Malakeh	برگ	پادرد، سرماخوردگی، سرفه	مرهم، جوشاننده	دو فنجان	خارججي (ماليدن)، داخلي(نوشیدنی)	تازه
Gulgozan	گل	گلو درد، مسکن اعصاب، سرفه	دمکرده، جوشاننده	دو الی سه فنجان	داخلي(نوشیدنی)	تازه/خشک
Ennab	میوه، ساقه	کاهش فشار خون، تصفیه خون، کم خونی، سرفه	خوراکی، دارویی	به ميزان لازم	داخلي(خوراکي)	تازه
Yeushen	برگ، بخش هوائي	کاهش تب، ادویه، خشبوکننده، زخم بجهه ها	جوشاننده، مرهم	یک قاشق	داخلي(نوشیدنی - خوراکي) خارجي	تازه
Kemeroti	برگ	ضد نفخ، دل درد، ضد عفونی کننده معده	چاشنی	به ميزان لازم	داخلي(افزووندی)	تازه/خشک

تازه	داخلی (خوراکی - نوشیدنی)	یک الی دو قاشق	مریبا، شربت	کاهش فشار خون، اشتها آور، مقوی	میوه	Biowrsen
تازه/خشک	داخلی (نوشیدنی)	یک فنجان قبل از خواب	جوشانده، دمکرده با چای	سنگ کلیه، بیماری زنان، ضد نفخ، ضد درد، مسکن	گل	Tatbashi-Golbarma gh
تازه/خشک	داخلی (نوشیدنی)، خارجی (مالیدن)	دو قاشق در یک فنجان	دمکرده، مرهم	کرمکش، ضد عفونت، زخم پوست، قطع خونبریزی، دل درد، درد قاعدگی، ضد التهاب	گل، بخش هوانی	Ghurtgharan
تازه/خشک	داخلی (نوشیدنی)	یک قاشق چای خوری در دو فنجان	دمکرده	کرمکش، دل درد	بخش هوانی	Kechgholagh
تازه/خشک	خارجی (شستشو) داخلی (نوشیدنی)	یک چهارم قاشق در یک فنجان آب	خیسانده، جوشانده	شستشوی چشم، سرماخوردگی، خلط آور	پذر	Ghorthghan
تازه/خشک	داخلی (نوشیدنی)	یک قاشق در یک فنجان آب جوش	دمکرده	رفع خستگی، سردرد عصبی، مسکن	سرشاخه گلدار	Chayoti
تازه	خارجی (گذاشتن) داخلی (نوشیدنی)	روزانه یک فنجان	ضماد، جوشانده	زنم های سطحی و زگل، سرفه	برگ	Balghasha
تازه	داخلی (خوراکی - نوشیدنی)	روزانه یک قاشق در سه فنجان	خوراکی، جوشانده	کاهش فشار و قند خون، مسکن سرفه	برگ	Chitchitiodghin
تازه	داخلی (جویدنی - نوشیدنی)	دو قاشق در یک فنجان آب	جوشانده، خوراکی	اشتها آور (استفاده از برگ در سالاد)، تصفیه خون، کرمکش	ریشه، برگ، ساقه	Soltlangec h
تازه/خشک	داخلی (خوراکی)	یک قاشق در دو فنجان	خوراکی (مخبوط با ماست)، دمکرده	ضد نفخ، هضم غذا	بخش هوانی	Kakeli-oti

مطالعه اتنوبوتانی و اتنوکولوژی گونه‌های... ۱۴۵

تازه/خشک	داخلی(نوشیدنی)	یک فنجان	جوشانده	سرفه، التهابات گلوبی	گل و برگ	Seghergh ureq
تازه	داخلی(نوشیدنی)	یک الی دو قاشق در یک فنجان آب	دمکرده	رفع سکسکه، ضدنفخ، تنفس	شیرابه	Anghuzeh
تازه	داخلی(نوشیدنی)	یک فنجان	دمکرده	زخم های سطحی	کل گیاه	Pighembe roti
تازه	داخلی(خواراکی)	دو قاشق در یک فنجان آب	جوشانده	آرامبخش، درد شکم، سرد کردن، ضدسرفه	برگ، ساقه	Itsieg
تازه/خشک	داخلی(نوشیدنی)، خارجی(مالیدن)	یک الی دو قاشق در هر فنجان آب	جوشانده، مرهم	ضد دردشکم، ضدبوست در بچه‌ها، نرم کننده پوست	پخش هوایی	Aghsuzech
تازه	داخلی(خواراکی)	به میزان لازم	خواراکی	غذا پختن (تهیه غذای گوگ قطاب)، کم خونی	برگ، ساقه	Esmanagh
تازه	داخلی(نوشیدنی)، خارجی(کاربرد غیر مستقیم)	دو قاشق در هر فنجان	جوشانده	افزاینده فشار خون	پخش هوایی	Ghoshiom oi
تازه	- خارجی(مرهم- سایر کاربردها)	به میزان لازم	جوشانده	قطع خونریزی	کل گیاه	Suzah
-	-	-	فروش به خریداران جهت بستنی سازی	-	غده	Kurtob
تازه	- داخلی(خواراکی- نوشیدنی)	یک فنجان	خواراکی، جوشانده	سبزی، افزایش فشار خون، تب بر	ساقه، ریشه	ghalqan

۱۴۶ دو فصلنامه دانش‌های بومی ایران، شماره ۲ پاییز و زمستان ۱۳۹۳

تازه/خشک	داخلی(نوشیدنی)	نصف الی یک فنجان	جوشانده غلیظ	درد کلیه، اسهال	گل، ریشه، برگ	Yannaq
تازه	خارجی(ضماد)	به میزان لازم	جوشانده	التهابات پوستی	بخش هوایی	Ghaziaghi
تازه	خارجی(مرهم)	به میزان لازم	مرهم	زخم پوست، ضد زگیل	شیرابه	Maya-oti
تازه/خشک	داخلی(نوشیدنی)	نصف فنجان	جوشانده غلیظ	سنگ کلیه، پیوست	کل گیاه	Chopanch okorek
تازه	خارجی(مرهم)	به میزان لازم	جوشانده	زخم عفونی شده	گل	Charbie
تازه	داخلی(خوراکی)	به میزان لازم	خوراکی	تصفیه خون	میوه	Kelasor
تازه	- خوراکی - نوشیدنی	دو قاشق در یک فنجان	خوراکی، جوشانده	سنگ کلیه، ضد نفخ، اشتها آور	گل، ساقه	Zallah
تازه	داخلی(خوراکی)، خارجی(ضماد)	به میزان لازم	چاشنی، خوراکی(مخلوط با قریررق)	سیزی، فشار خون، زخم- های عفونت کرده	پیاز، برگ	soghan
تازه/خشک	داخلی(نوشیدنی)	یک الی دو قاشق یا فنجان	شربت، جوشانده	زردی، تصفیه و کاهش فشار خون، کرمکش	میوه	Zereg
خشک	داخلی(خوردنی)، خارجی(ضماد)	یک قاشق غذاخوری	شربت	درمان سنگ کلیه، التهابات پوستی	گل	SariSolma z

تازه	داخلی(خوراکی)	به میزان لازم	خوراکی	خوراکی	ساقه	Ghaziaghi
تازه	خارجی(مالیدن)، داخلی(خوردنی)	به میزان لازم	مرهم، خوراکی	قطع خونریزی، التیام زخم، ضعف عمومی بدن	بخش هوایی	Yorunchg ha
تازه	داخلی(خوردنی)، خارجی(سایر کاربردها)	در حد تخدود خام می خورند	جوشانده غلیظ	شکستگی استخوان، مسکن درد، تب بر	پوست	Enjili
تازه	داخلی(خوراکی)	سه قاشق در هر فنجان	خوراکی، دمکرده	کرمکش، ضد التهاب، سیزی، تصفیه خون	برگ، ساقه	Salmeh

نتایج حاصل پیرامون زمان جمع آوری گونه‌های دارویی نشان داد که جمع آوری ریشه‌ها اغلب در اوخر تابستان و پاییز صورت می‌پذیرد. گونه‌هایی که بصورت خوراکی و تازه مصرف می‌شوند را در همان مراحل اولیه رویشی تا زمان گلدهی و بذردهی جمع آوری می‌کنند که بیشتر در بهار اقدام به این کار می‌شود. برگ‌ها و سرشاخه‌های هوایی گیاهان در زمان گلدهی گیاهان انجام می‌گیرد. اگر هدف جمع آوری میوه باشد معمولاً در فصل پاییز جمع می‌کنند. برخی گونه‌ها را هم در همه فصول جمع می‌کنند.

با توجه به دانش گرفته شده در مورد محل رویش و پراکنش عمدۀ گیاهان دارویی منطقه مورد مطالعه، گونه‌های دارویی در بیشتر نقاط پراکنده‌اند اما برخی از گونه‌ها را می‌توان به راحتی از نظر محل رویش مجزا کرد به طوری که گونه‌های انجیلی (انجیلی، P. persica، سوغان (پیاز صورتی، A. rubellum)، کورتاب (ثعلب، O. colina) در مناطق جنگلی مشاهده می‌شوند و مردم جهت جمع آوری آنها، این مناطق را جستجو می‌کنند و گونه‌های قورت قرن (بومادران، A. millefolium)، ساری‌سولماز (همیشه بهار، C. persica)، سلمه (سلمه تره، C. album)، گونه اسمنق (اسفناج، S. turkestanica) و قالگان (خارمریم، S. marianum) بیشتر اطراف روستا و مزارع دیده

می‌شوند. گونه‌های چیت‌چیتی/ادقین (گزن، *Ferula sp.*، آنقوزه (باریج، *U. dioica*،
چربیه (ختمی، *A. gorganica*، قویرق (ترشک، *R. crispus*، ملکه (پنیرک، *M.
neglecta*) و سولتانگچ (کاسنی، *C. intybus*) را بیشتر از اطراف روستا جمع‌آوری
می‌کنند و بیان کردند که این بدليل انباشته شدن کودهای حیوانی در این مناطق می‌باشد
و در نتیجه چون خاک عرصه قوت بسیاری دارد، قادر به رشد این گونه‌ها می‌باشد.
ساختمانی گونه‌ها را از مراتع جمع‌آوری می‌کنند به طوری که گونه‌های آتیلمگ (شنگ، *T.
persicus*، انجیلی (انجیلی، *P. persica*، یورونچفا (یونجه، *M. sativa*، قوشیوموی
(برگ سدابی، *T. minus*)، سوزا (گندواش، *A. annua*) بیشتر در دره‌ها، گونه‌های بودنه
(پونه، *M. longifolia*) و چوپان‌چوکرک (خارخسک، *T. terrestris*) در اطراف چشمی
سارها، گونه‌های کمراوتی (مرزه جنگلی، *S. mutica*، بیورسن (تمشک، *Rubus sp.*،
زرگ (زرشک، *Berberis sp.*)، کاکلی‌اوی (کاکوتی، *Ziziphora sp.*)، سقرقورق
(گل‌ماهور، *V. gossypinum*، زلالش (زول، *E. campestre*، پلاسک (ولیک،
گونه‌های زرگ (زرشک، *Berberis sp.*)، عناب (عناب، *Ziziphus sp.*، یوشن (درمنه
بابونه‌ای، *A. kopetdagensis* و باخشی‌یوشن (کلپوره، *T. polium*) در دامنه‌های
آفتابگیر و شیبدار و گونه‌های گل‌گوزان (گل‌گاوزبان، *E. amoenum*، قورت‌قرن
(بومادران، *A. millefolium*، تات‌باشی (بابونه، *A. nobilis*، ایتسیگ (فراسیون، *M.
vulgare*، آق‌سوزه (افسانه‌ین، *A. absinthium*، گل‌گوزان (گل‌گاوزبان (*E.
amoenum*) و بویان (شیرین بیان، *G. glabra*) در دامنه‌های سایه‌گیر و کم‌شیب بیشتر
مشاهده می‌شوند.

بحث و نتیجه‌گیری

جهت کاهش زمان و مدیریت مطلوب در زمینه توسعه پایدار لازم است از زمان مناسب، مکان رویشی گیاهان، اندام دارویی و... اطلاعاتی کسب شود. در این زمینه دانش بومی می‌تواند کمک شایانی نماید.

در این تحقیق به نکات بسیار مهم و جالب توجه، برخورد شد که عبارتند از:

دانش بومی گیاهان دارویی تنها درمورد خواص و کاربرد گیاهان دارویی نیست، بلکه در مورد ویژگی‌های اکولوژیکی گیاهان نیز اطلاعات گرانبهایی دارد که حتی بدون نیاز به عملیات اکولوژیکی و صرف زمان بسیار جهت پلات اندازی می‌توان پراکنش تقریبی آنها را برآورد نمود. با توجه به اطلاعات دریافت شده از مردم بومی و ارائه آنها در بخش نتایج، می‌توان پراکنش تقریبی و نیازهای اکولوژیکی گونه‌های دارویی مورد استفاده مردم را برآورد نمود. به گونه‌ای که حضور برخی از گونه‌ها را می‌باشد در دامنه‌های سنگلانخی و شیبدار جستجو کرد. برخی گونه‌ها تمایل به خاک‌های دارای رطوبت بیشتر را دارند، بطور مثال حضور گونه‌های بودنه (*M. longifolia*) و چوپان‌چوکرک (خارخسک، *T. terrestris*) در کنار چشم‌سارها می‌تواند دلیلی بر رطوبت‌پسند بودن گونه‌ها باشد، به طوری که در منابع علمی نیز بیان شده که گونه‌های این جنس در دره‌ها و نقاط مرطوب از تراکم و پراکنش بیشتری برخوردار است (مظفریان و همکاران، ۱۳۷۹: ۲۶۴). برخی از گونه‌ها نیز در مناطقی که خاک دارای مواد آلی بسیاری است، پراکنش بیشتری دارند؛ به طور مثال گونه سولتان‌گچ (کاسنی، *C. intybus*) در مناطقی که محل اسکان دام بوده است از پراکنش گسترده‌ای برخوردار می‌باشد (پویان، ۱۳۶۸: ۱۸۴). گونه‌هایی را منحصرًا در مناطق جنگلی می‌توان یافت و این بدین معنی است که گونه‌هایی سایه‌پسند می‌باشند.

۱. در بیشتر کارهای اتنوبوتانیکی افراد بومی معتقدند که با تغییر در محیط و شرایط زیست، گیاهان دارویی در گذشته بیشتر از حال مورد استفاده قرار می‌گرفتند

(گیدی و همکاران، ۲۰۰۳: ۴۸)، و این تحقیق گویای این مطلب بوده است، به طوری که افراد بومی در مورد برخی گونه‌های گیاهی فقط نام آنها را می‌دانستند و اطلاعات چندانی در مورد خواص و محل رویش و غیره نداشتند و این بسیار مهم و دارای اهمیت می‌باشد. همچنین تخریب دائمی زیستگاه گیاهان دارویی، کاهش گیاهان دارویی و دانش مربوط به آن را به دنبال دارد و در این تحقیق به خوبی مشاهده شد که دانش گیاهان دارویی در حال نابودی است و گاهی تنها دو نفر از افراد بومی از آنها اطلاع داشتند، که این را می‌توان بدلیل انتقال ناقص و نادرست این دانش به نسل‌های بعدی دانست. و دیگر این که امروزه تعداد درمانگرهای محلی در منطقه کم هستند و اغلب دانش مربوط به گیاهان دارویی متعلق به مسن‌ترها که گیاهان را برای درمان خانواده خود استفاده می‌کنند، می‌باشد. در این مورد محققانی از جمله لنگ و رنگ (۲۰۰۴: ۳۸۹) در مطالعه اتنوبوتانی گیاهان دارویی مورد استفاده گروهی سرخپوست در چین، بیان کردند که درمانگرهای محلی بیشتر مسن‌ترها هستند که از انتقال دانش بومی‌شان به نسل جوان نگران هستند که بخشی از آن دانش در اثر فراگیری ناکافی به دست فراموشی سپرده شود. با وجود رفاه اقتصادی-اجتماعی، توسعه جاده‌ها و امکانات درمانی، فرهنگ استفاده از گیاهان دارویی برای درمان برخی از بیماری‌ها هنوز در این منطقه ادامه دارد. در این تحقیق بیشتر گونه‌های معرفی شده در منطقه مورد مطالعه، توسط سه نفر ذکر شده و این نشان‌دهنده اهمیت حفظ و مستندسازی این دانش است. مهمترین اقدام برای جلوگیری از نابودی دانش طب سنتی، جمع‌آوری و مدیریت دانش بومی و انتشار آن در منطقه ترکمن‌نشین می‌باشد. همچنین اوگلو و همکاران (۲۰۰۹: ۳۴۶)، مستندسازی اطاعات بومی را بعلت کاهش انتقال دانش از نسل قدیم به جدید، ارزشمند دانستند.

۲. در این تحقیق به روشی دیده شد که همراه با پیشرفت کار و رسیدن به مراحل پایانی تحقیق و جستجو، تفسیر و برداشت صحیح و دقیق اطلاعات در زمینه

اتنوبوتانیکی، اتنوакولوژیکی و اتنوفارماکولوژیکی، زمان، دقت و نیروی کار بیشتری را می‌طلبد و به نظر می‌رسد بهتر است محقق پیش از ورود به میدان کار، شروع عملیات میدانی و پرسش از اطلاع‌دهندگان، مطالعاتی پیرامون اتنوفارماکولوژی گیاهان دارویی از جمله استفاده دارویی، نحوه استفاده و مقادیر مصرف، با استفاده از کتاب‌ها و منابع معتبر علمی انجام دهد؛ تا در زمینه پرسش سوالات حساسیت بیشتری را اعمال کند. نکته جالب توجه دیگر آن که با وجود مؤنث بودن پژوهشگر مقاله، ثبت اطلاعات از زنان بدلیل خصوصیات فرهنگی ترکمنان بسیار مشکل و حتی گاهی غیرممکن به نظر می‌رسید.

۳. با توجه به یافته‌های این تحقیق، دانش بومی پیرامون گیاهان دارویی خیلی گسترده می‌باشد و جنبه‌های متفاوتی از اتنوفارماکولوژی تا اتنوبوتانی و اتنوакولوژی را در بر می‌گیرد. به طوری که در این تحقیق مشاهده شد، با استفاده از دانش بومی می‌توان به‌آسانی به اطلاعات ارزشمندی پیرامون خواص دارویی، اندام دارویی، زمان رویش، تعیین بهترین زمان جمع‌آوری و یافتن مناطقی که پتانسیل رویشی این گیاهان را به‌طور گسترده دارند، دست یافت و دسترسی به این گونه اطلاعات در کوتاه‌ترین زمان امکان‌پذیر است. همچنین جهت مدیریت گیاهان دارویی، نیاز به اطلاعات کافی در مورد پراکنش و اکولوژی گیاهان است، پس توجه به این نکات با اهمیت است. به طوری که با استفاده از این تحقیقات می‌توان در مورد گونه‌های بدون نام فارسی، از نام محلی آنها استفاده کرد. از طرفی تحقیقات اتنوبوتانی، اتنوакولوژی و اتنوفارماکولوژی جهت شناسایی مهمترین گونه‌ها از نظر داشتن خاصیت دارویی و عدم نیاز به انجام آزمایش‌های هزینه بر گونه‌های گوناگون دارویی و همچنین در تعیین پراکنش دقیق گونه‌های دارویی و عدم نیاز به عملیات زمان‌گیر اکولوژیکی و پلات‌اندازی در این تحقیق، پیشنهاد می‌شود که مطالعات مشابهی در این منطقه و سایر مناطق، بویژه استان گلستان با توجه به تنوع گونه‌های

دارویی انجام گیرد و دانش بومی مربوطه حفظ و مستندسازی و ارزش آن گوشزد شود.

در هر حال مناطق گوناگون ایران که دارای روستاهای قدیمی با تاریخچه مصرف گیاهان دارویی هستند، نیاز بیشتری برای تحقیق و جستجو را می‌طلبد؛ چون برخی از این اطلاعات ارزشمند دارویی که خدمات بسیاری جهت تجربه و تجویز آنها در زمان‌های دراز صرف شده همراه با فوت افراد سالخورده به دست فراموشی سپرده خواهند شد.

منابع

- باباخانلو، پرویز؛ میرزا، مهدی؛ سفیدکن، فاطمه؛ احمدی، لطیفه؛ برازنده، محمد مهدی؛ عسگری، فاطمه. (۱۳۷۷)، *تحقیقات گیاهان دارویی و معطر*، جلد اول: مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع ایران.
- بارانی، حسین. (۱۳۸۲)، بررسی مبانی فرهنگ مرتعداری در بین گله داران البرز شرقی. رساله دکتری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- پازوکی، منوچهر. (۱۳۸۰)، مرتع، تهران: مرکز نشر دانشگاهی، چاپ اول.
- پویان، محسن. (۱۳۶۸)، *گیاهان دارویی جنوب خراسان*، سازمان چاپ مشهد.
- جعفرنیا، ساسان؛ خسروشاهی، سارا؛ قاسمی، میترا. (۱۳۸۵)، *راهنمای جامع و مصور خواص و کاربرد گیاهان دارویی*، چاپ سوم. مشهد: انتشارات سخن گستر.
- حاجی آخوندی، ع. و بلیع، ن. (۱۳۸۱)، *راهنمای کاربردی گیاهان دارویی*، تهران: مرکز انتشارات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی.
- زمان، ساعد. (۱۳۸۲)، *گیاهان دارویی: روش‌های کشت، برداشت و شرح مصور رنگی ۲۵۶ گیاه*، انتشارات ققنوس. چاپ پنجم

- قربانی‌دهنه، عبدالباسط. (۱۳۸۲)، بررسی اتنوبوتانی در استان گلستان و مناطق همچوار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد گیاه‌شناسی (سیستماتیک)، دانشگاه تهران، دانشکده علوم.
- مطالعات حوزه آبخیز کچیک (مطالعات پایه) (۱۳۷۷)، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گلستان (معاونت آبخیزداری).
- مظفریان، ولی‌الله؛ میروکیلی، محمد؛ برزگری، غلام رضا. (۱۳۷۹)، *فلور یزد*، مؤسسه انتشارات یزد.
- نجفی، قاسم؛ کلوندی، رمضان؛ صفی‌خانی، کیوان. (۱۳۸۴)، معرفی دانش بومی و یافته‌های جدید گیاه دارویی، *مجموعه مقالات هماشی توسعه پایدار گیاهان دارویی*.
- وجدانی، حمیدرضا. (۱۳۸۱)، گیاهان دارویی و کاربرد آنها در دامپزشکی و دامپروری، *مجله دامدار*، شماره ۱۱.

- Ghorbani A. (2005). Studies on pharmaceutical ethnobotany in the region of Turkmen Sahra, north of Iran (Part 1): General results. *Journal of Ethnopharmacology*. 102.
- Giday M., Afsaw Z., Elmquist T. and Z. Woldu. (2003). An ethnobotanical study of medicinal plants used by the Zay people in Ethiopia. *Journal of Ethnopharmacology*. 85.
- Heinrich M. (2000). *Ethnobotany and its role in drug development*. Phytotherapy Research. 14.
- Long Ch. and L. Rong. (2004). Ethnobotanical studies on medicinal plants used by the Red-headed Yao People in Jinping, Yunnan Province, China. *Journal of Ethnopharmacology*. 90.
- Martin G. J. (1995). *Ethnobotany: A methods manual*. Published by Chapman and Hall. Royal Botanic Gardens, Kew, UK. 268.

- Qureshi R. A. and M. A. Ghufran. (2007). Indigenous knowledge of selected medicinal wild plants of district Attock, Punjab, Pakistan. *Pakistan Journal of Botany*. 39.
- Soejarto D. D., Fong H. H. S., Tan G. T., Zhang H. J., Ma C. Y., Franzblau S. G., Gyllenhaal C., Riley M. C., Kadushin M. R., Pezzuto J. M., Xuan L. T., Hiep N. T., Hung N. V., Vu B. M., Loc P. K., Dac L. X., Binh L. T., Chien N. Q., Hai N. V., Bic T. Q., Cuong N. M., Southavong B., Sydara K., Bouamanivong S., Ly H. M., Thuy T. V., Rose W. C. and G. R. Dietzman. (2005). Ethnobotany / ethnopharmacology and mass bioprospecting: Issues on intellectual property and benefit-sharing. *Journal of Ethnopharmacology*. 100.
- Ugulu I., Baslar S., Yorek N. and Y., Dogan. (2009). The investigation and quantitative ethnobotanical evaluation of medicinal plants used around Izmir province, Turkey. *Journal of Medicinal Plants Research*. 3.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی